

Σερρών Θεολόγος: «Υπεραγία Θεοτόκος: Φάρος ελπίδος και λιμάνι ασφαλείας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης



Την Κυριακή 27 Αυγούστου 2023, παραμονή της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (14 Αυγούστου με το π. ημ.), εψάλησαν, κατά την τάξιν της γεραράς Ιεροσολυμίτιδος Εκκλησίας, τα Εγκώμια της Υπεραγίας Θεοτόκου, προεξάρχοντας του [Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου](#) στο Πάνσεπτο Θεομητορικό μνήμα στη Γεθσημανή, με την

**προσευχητική συμμετοχή Αγιοταφιών Αρχιερέων,
πρεσβυτέρων και διακόνων και χιλιάδων λαού από ολόκληρο
τον κόσμο.**



Την διακονία του θείου λόγου ανέθεσε προφρόνως ο **Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος** στον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγο**, ο οποίος ευρίσκετο στους Αγίους Τόπους επικεφαλής μεγάλης

προσκυνηματικής ομάδας από την Εκκλησία των Σερρών κατά το χρονικό διάστημα από 20 έως 28 Αυγούστου.

Στον εμπνευσμένο, θεολογικό και επίκαιρο λόγο του ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης της των Σερρών και Νιγρίτης Εκκλησίας **κ. Θεολόγος** ανέφερε μεταξύ άλλων και τα εξής: «Μεγάλα, θαυμαστά, εξαίσια και ένδοξα τα τελούμενα σήμερα στην αγία Γεθσημανή! Γι' αυτό και ο ιερός της Εκκλησίας μας υμνογράφος με ιερόν δέος αναφωνεί το: "Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλῖμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται!". Αυτός ο χαριτόβρυτος θεομητορικός τάφος, η νέα κολυμβήθρα του Σιλβάμ, που κηρύττει την ανάσταση, ο τάφος ο μακάριος, η πηγή του αγιασμού, γίνεται η νοητή κλίμακα προς τον ουρανό και μας χειραγωγεί στο μυστήριο της ζωής και της αναστάσεως.



Σ' αυτό το «θείο λιοτρίβι», όπου ως ελαία κατάκαρπος καρποφόρησε η Παναγία μας, συνετελέσθη το μέγα και παράδοξο θαύμα. Η πηγή της αυτοζωής, η Παναγία μητέρα μας "έν μνημείω τίθεται!". Στεκόμεθα εκστατικοί μπροστά στο μέγα αυτό και παράδοξο θαύμα, βέβαιοι όντες ότι η Κοίμησις της Θεοτόκου είναι αθάνατος, είναι χαρά και ευφροσύνη. Έναν θάνατο γιορτάζουμε σήμερα, που μοσχοβολά άρωμα αθανασίας και αιωνιότητος.

Η Κοίμησις της Θεοτόκου μας διδάσκει με έναν συγκλονιστικό τρόπο ότι ο ποτέ αδυσώπητος και ανίκητος εχθρός των ανθρώπων, ο θάνατος ενικήθη. Δεν κυριεύει πλέον αιωνίως στο γένος των ανθρώπων. Ο θάνατος προσέρχεται δουλοπρεπώς, "μαθών εξ ων έπαθεν εκ του ζωηφόρου θανάτου του Σωτήρος μας", ως ταπεινός υπηρέτης και γονυκλινής δούλος ενώπιον του σκηνώματος της ποθεινοτάτης Μητέρας του Θεού και των ανθρώπων για να παραλάβει το άχραντο σώμα Της, το θεότευκτο εργαστήριο της σωτηρίας μας, όπου ενώθηκε, κατά τρόπον άτρεπτο, ασύγχυτο και αδιαίρετο, η θεϊκή με την ανθρώπινη φύση, στο θεανδρικό πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος διά της προσλήψεως της ανθρωπίνης φύσεως εκ των παρθενικών αιμάτων της Υπεραγίας Θεοτόκου, έσωσε στο Πανάγιο θεανδρικό Του πρόσωπο το πρόσλημμα, "προσφέροντας σ' αυτό θέωσιν και λόγωσιν".



Γι' αυτό και εμείς, αδελφοί μου φιλοπάρθενοι, πανηγυρίζοντες τη μεγάλη εορτή της ενδόξου Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου με γλυκιά χαρμολύπη, ταπεινή αγάπη και σέβας και τιμώντες αξιοχρέως το γλυκύτατο, πανσεβάσμιο και ιερό πρόσωπό Της, την πονεμένη χαρά της Ορθοδοξίας, κατά τον Φώτη Κόντογλου, ας αγωνισθούμε να μιμηθούμε τις θείες αρετές Της, τις οποίες ως υποθήκες ζωής κατέλιπε στην κληρονομίαν Της, σε όλους δηλαδή εμάς, η Κυρία Θεοτόκος.

Ας έχουμε πάντοτε τις μακάριες συμβουλές Της κανόνα στη ζωή μας. Την μητρική Της πρώτη προτροπή, το: "ὅ,τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε". Υπακοή στον λόγο του Κυρίου μας, που είναι ζωή, αλήθεια, φως, σωτηρία και δύναμη για τον άνθρωπο. Η Παναγία μας θα ήθελε τα παιδιά Της να είναι ομονοούντα και ομόψυχα με κέντρο αναφοράς τον Σωτήρα του κόσμου, Ιησού Χριστό και το άγιο θέλημά Του.



Τέλος, η μητρόθεος Κόρη μας διδάσκει την αγάπη, στην διπλή της μάλιστα διάσταση, προς τον Θεό και τον άνθρωπο, ως το μόνο αποτελεσματικό αντίδοτο στο φαρμάκι της αμαρτίας, της απιστίας και της σημερινής ηθικής και

πνευματικής εξαχρειώσεως και αποστασίας, που κατακλύζουν τον κόσμο μας, που παραπαίει κάτω από το βάρος των ανομιών του».

Ο Σεβ. κ. Θεολόγος αφού ευχαρίστησε θερμώς τον Μακ. Πατριάρχη Ιεροσολύμων για την πρόφρονα ανάθεση της διακονίας του λόγου σ' αυτήν την πανεπίσημη εορτή της Σιωνίτιδος Εκκλησίας, ετόνισε εμφαντικώς την θερμή αγάπη, τον απαραμείωτο σεβασμό και την βαθειά αφοσίωση με τις οποίες περιβάλλει το Ελληνικό Έθνος την γεραρά Αγιοταφίτικη Αδελφότητα, το καύχημα του Έθνους μας, το "Τάγμα των Σπουδαίων" και γενναιόψυχων Αγιοταφιτών Πατέρων, που φυλάσσει με ηρωϊσμό και αυταπάρνηση στα θεοβάδιστα μέρη θρησκευτικές και εθνικές θερμοπύλες και παρεκάλεσε θερμώς τον σεπτό Οιακοστρόφο του παλαιφάτου Αποστολικού θρόνου των Ιεροσολύμων, Μακαριώτατο κ. Θεόφιλο, να δεηθεί για την Ελλάδα, που ευρίσκεται σε μίαν ιδιαιτέρως δύσκολη κατάσταση λόγω των φονικών πυρκαϊών, που πλήττουν με δριμύτητα την πολύπαθη Ελλάδα μας.



Ο πειρασμός αυτός, ετόνισε ο Σεβασμιώτατος, έχει ασφαλώς και πνευματικές αιτίες τις οποίες δεν πρέπει να παραθεωρούμε: Ο ουρανός προειδοποιεί! Έχουμε αυτιά, όμως, να ακούσουμε; Η Εκκλησία έχει χρέος να μην «εξωραΐζει» τα κακώς κείμενα της εποχής μας, αλλά με λόγο προφητικό, αφυπνιστικό, λόγο αληθείας και στοργικής αγάπης να δείχνει τον δρόμο της σωτηρίας, που ακεραιώνει το ανθρώπινο πρόσωπο και διασώζει την ελευθερία του.



Περαίνοντας ο Σεβασμιώτατος τον λόγον του, με καρδιακή συγκίνηση, προσευχητικώς απευθυνόμενος προς το πάνσεπτο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, είπε τον του χριστιανού ποιητού λόγον:

«Ας ψιθυρίσει έλεος

η σπλαχνική φωνή σου

και ας δεηθούν τα χείλη σου

για σπλάχνα πονεμένα...

Άλλοι σε λένε έλεος,

ελπίδα ο θλιμμένος,

ελεημοσύνη ο φτωχός,

νερό ο διψασμένος.

Βασίλισσα της Εκκλησίας

σε ψάλλει η καμπάνα,

μα η καρδιά μου, Δέσποινα,

αυτή σε λέει, MANA!»

